

359

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 marca 1958 r.

w sprawie opodatkowania podatkiem obrotowym i podatkiem od operacji nietowarowych niektórych podmiotów gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 20 ust. 3 i § 21 uchwały nr 927 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-97, poz. 1488 i z 1954 r. Nr A-48, poz. 664) oraz § 14 ust. 3, §§ 15 i 26 uchwały nr 928 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie podatku od operacji nietowarowych jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-97, poz. 1489 i z 1954 r. Nr A-48, poz. 665) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opodatkowaniu według zasad określonych w ust. 2—8 podlegają instytucje publicznoprawne oraz centralne prywatnego przemysłu, zwane dalej „instytucjami”.

2. Instytucje uiszczają podatek obrotowy w wysokości 4%, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 3 i 8.

3. Jeżeli instytucja zbywa produkt wytworzony przez osoby trzecie na jej zlecenie i z jej materiału, zwalnia się od podatku obrotowego część obrotu równającą się opłacie należnej faktycznemu wykonawcy produktu, zwiększonej o koszt własny nabycia zużytego materiału. Pozostała część obrotu podlega opodatkowaniu w wysokości:

- 1) 20%, jeżeli kwota obrotu podlegającego opodatkowaniu nie przekracza 6% wartości faktury wystawionej przez instytucję,
- 2) 33%, w razie niezachowania warunku określonego w pkt 1.

4. Instytucje uiszczają podatek od operacji nietowarowych w wysokości 5%, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 6—8.

5. Opodatkowaniu podatkiem od operacji nietowarowych podlegają również obroty osiągnięte przez instytucje ze sprzedaży w stanie nie przerobionym nabytych produktów. Obrotem w tych przypadkach jest różnica pomiędzy należnością za sprzedane produkty a wartością zakupu tych produktów. Różnica ta podlega opodatkowaniu w wysokości:

- 1) 20%, jeżeli powyższa różnica nie przekracza 6% wartości należności za sprzedane produkty,
- 2) 33% w razie niezachowania warunku określonego w pkt 1.

6. Jeżeli instytucja świadczy usługi polegające na przyjmowaniu zamówień na usługi lub produkty, wykonywane na jej zlecenie przez osoby trzecie z materiałów tych osób,

bądź z materiału zamawiającego, obrotem jest narzut (marża, prowizja, rabat) przysługujący instytucji z powyższego tytułu. Narzut podlega opodatkowaniu w wysokości:

- 1) 20%, jeżeli narzut nie przekracza 6% podstawy jego obliczenia,
- 2) 33% w razie niezachowania warunku określonego w pkt 1.

7. Obrót osiągnięty przez instytucje ze sprzedaży w stanie nie przerobionym nabytych środków produkcji (surowców, materiałów, narzędzi itp.) przeznaczonych na zaopatrzenie producentów zwalnia się od podatku od operacji nietowarowych.

8. Obrót osiągnięty przez instytucje z tytułu prowadzenia domów wczasowych, kolonii i innych akcji kulturalno-socjalnych zwalnia się od podatku obrotowego i podatku od operacji nietowarowych.

§ 2. 1. Obrót osiągnięty przez spółki prawa cywilnego lub handlowego, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe albo osoby prawne prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego, podlega opodatkowaniu w wysokości:

- 1) 1% ze sprzedaży materiałów budowlanych i prefabrykatów,
- 2) 4% ze sprzedaży produktów nie wymienionych w pkt 1,
- 3) 4% ze świadczenia usług budowlanych,
- 4) 5% ze świadczenia usług nie wymienionych w pkt 3.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy central prywatnego przemysłu.

§ 3. 1. Z dniem 1 maja 1958 r. traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1951 r. w sprawie stawek podatku obrotowego i podatku od operacji nietowarowych dla central spółdzielczo-państwowych, central prywatnego przemysłu i instytucji publicznoprawnych.

2. Przepisy zarządzenia powołanego w ust. 1 obowiązują jednak w stosunku do obrotów osiągniętych do dnia 30 kwietnia 1958 r. włącznie.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1958 r. z wyjątkiem § 2, który obowiązuje od dnia 1 stycznia 1957 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

360

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 18 lipca 1958 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Galków” obszar lasu o powierzchni 58,60 ha w Leśnictwie Galków Nadleśnictwa Państwowego Brzeziny, położony w miej-

scowości Galków, w gromadzie Galków Duży, w powiecie brzezińskim województwa łódzkiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu: 172, 173 oraz 176 a, b, c, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1947—1956 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w ska-

li 1:10.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody oddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu bukowo-jodłowego o cechach pierwotnych, położonego na granicy Wyzyny Łódzkiej i Wysoczyzny Rawskiej.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem karpiny w ziemi,
- b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnawiania lasu, których pozyskanie odbywa się za zgodą i pod nadzorem konserwatora przyrody,

- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin i ich części,
- d) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin lub ich części,
- e) pozyskiwanie żywicy,
- f) pozyskiwanie ściółki leśnej, koszenie trawy i pasanie zwierząt gospodarskich,
- g) niszczenie gleby i pozyskiwanie kamienia i innych kopalin,
- h) polowanie, chwytywanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- i) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
- j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- k) wznoszenie budowli oraz zakładanie urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

361

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 18 lipca 1958 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Bachus” obszar lasu o powierzchni 82,59 ha w Leśnictwie Sawin Nadleśnictwa Państwowego Chełm, położony w miejscowości Bachus, w powiecie chełmskim województwa lubelskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu: 34 pododdziały c, d, f, g, h, l, 35 c, 46 a, b oraz 47 a, b, c, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1951—1960 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:10.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody oddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania lasu liściastego z dębem bezszypułkowym (*Quercus sessilis*) na granicy jego zasięgu.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności nalotów i podrostów, z pozostawieniem w ziemi karpiny,

- b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskanie odbywa się za zgodą i pod nadzorem konserwatora przyrody,
  - c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin i ich części,
  - d) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin lub ich części,
  - e) pozyskiwanie ściółki leśnej, koszenie trawy i pasanie zwierząt gospodarskich,
  - f) niszczenie gleby i pozyskiwanie kamienia oraz innych kopalin,
  - g) polowanie, chwytywanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
  - h) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
  - i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
  - j) wznoszenie budowli oraz zakładanie urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
  - k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

362

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 18 lipca 1958 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Szum” obszar leśnej doliny potoku Szum o powierzchni 16,96 ha w Leśnictwie Górecko, Nadleśnictwa Państwowego Teresopol,